

Stosownie do art. 140 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy Prawo o ruchu drogowym, starosta wydaje decyzję o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym w razie niepoddania się sprawdzeniu kwalifikacji w trybie określonym w art. 114 ust. 1 pkt 1. Podkreślić trzeba, że zawarte w art. 140 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy sformułowanie "starosta wydaje decyzję" wskazuje na bezwzględnie obowiązujący charakter tego przepisu. Wydanie decyzji cofającej uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi nie zostało pozostawione swobodnemu uznaniu organu i jego ocenie co do zasadności wydania takiej decyzji. W przypadku spełnienia określonych w tym przepisie przesłanek, starosta ma obowiązek wydania decyzji cofającej kierowcy uprawnienia do kierowania pojazdami.

Niewykonanie przez kierowcę nałożonego na niego obowiązku obliguje zatem organ do uruchomienia odrębnego postępowania, niezależnego od wcześniej prowadzonego postępowania w sprawie sprawdzenia kwalifikacji. Skoro ustawodawca jednoznacznie rozdzielił postępowanie w sprawie skierowania na sprawdzenie kwalifikacji od postępowania w sprawie cofnięcia uprawnień, to ani organy administracji, ani sądy administracyjne nie są uprawnione do uchylenia tego rozgraniczenia. W konsekwencji w postępowaniu w sprawie cofnięcia uprawnień czynności sprawdzające ograniczone są tylko do zbadania: czy kierowca został skierowany na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji, czy decyzja taka jest ostateczna i nie została wyeliminowana z obrotu prawnego, czy kierowca poddał się takiemu sprawdzeniu kwalifikacji. Takie ustalenia są konieczne - a zarazem wystarczające - do cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami.

Wyrok WSA w Olsztynie z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt: II SA/Ol 348/17